

TERMS OF SUBSCRIPTION

In Advance per annum.....	4-00
In Advance per 6 months.....	2-00
In arrears per annum.....	6-00
In arrears per 6 months.....	3-00
Postage extra, R. 1 for Ceylon Rs. 1 for India and 5 Europe.	
CHARGES FOR ADVERTISEMENTS.	
Under 12 lines...per line.....	16
Above 12 lines...per line.....	10
One fourth of a column.....	3-00
Half a column.....	5-00
Three fourths of a column.....	7-00
One column.....	9-00

The Jaffna Catholic Guardian.

கத்தோலிக்குப் பாதுகாவலன்.

PUBLISHED EVERY SATURDAY MORNING.

"Nisi Dominus custodierit civitatem frustra vigilat qui custodit eam."

VOL. XVII. JAFFNA, SATURDAY JANUARY 30TH 1892 NO. 4.

NOTICE.

CEYLON MAPS.

On a large scale, suiting our New Ceylon Tamil Geography, can be had at our Office. Price Rs. 3-00

Postage 22 Cents. Apply to the Manager.

DOMESTIC OCCURRENCE.

At Kotahena in Colombo on the 10th Inst. at the residence of his son-in-law Mr. L. G. Anandappa, died Mr. D.M. de Rosairo Mudaliyar, Kalpitiya, aged 56 years leaving a large circle of relations in several parts of the Island to bemoan his loss.

Telegraphic Summary

The late Duke of Clarence, Jan. 19. The body of the late Duke of Clarence remains in the private church at Sandringham with watchers in attendance night and day.

The Prince of Wales and the Duke of Fife will accompany the funeral cortege from Sandringham to Datchett, where the Royal Princes, both English and foreign, meet the body, and from thence proceed in State carriages to Windsor. The ordinary burial service will be read with some selected hymns and funeral marches.

The Grand Duke Alexis of Russia, Prince Frederick of Prussia, and numerous foreign Princes are coming to England to attend the funeral, and a deputation from the Blucher Hussars, of which regiment the deceased Prince was honorary Colonel, has arrived in London.

Telegrams of sympathy have been received by the Royal Family from every quarter of the globe, including one from the Emperor of China.

Mr. Dadabhai Naoroji has sent the following telegram to the Queen at Osborne:—"On behalf of the Indians resident in England, may it please your Majesty to accept our deep sympathy and condolence for the sad bereavement that has befallen the Empire by the lamented death of H. R. H. the Duke of Clarence and Avondale." Sir Henry Ponsonby has replied:—"The Queen-Empress thanks you for the kind expressions of sympathy on behalf of the Indians resident in this country." Mr. Naoroji also sent a similar telegram to the Prince and Princess of Wales, and received the following reply from Sir Dighton Probyn:—"The Prince and Princess desire me to convey their warm thanks for the telegram you have so kindly sent them in their hour of deep affliction."

The Prince and Princess of Wales in returning thanks for the sympathy shown by the Army in their sad bereavement, say that it consoles them to know that the army shares in their sorrow.

The royal family and the death of Cardinal Manning.—Jan. 19. The Queen and the Prince of Wales have sent Messages of condolence to the Chapter of Westminster, deploring the loss of Cardinal Manning.

France and England.—Jan. 19. In the Chamber of Deputies last evening M. Ribot, Minister of Foreign Affairs, stated that the French Minister had been instructed to order the crews of the French warships lying there, to land if the Europeans on shore were molested, or if any foreign men-of-war landed a crew.

A lively time in the Paris Chamber of Deputies. Jan. 19. An astounding scene occurred in the Chamber of Deputies this evening. In consequence of insults levelled at him, M. Constans, Minister of the Interior, struck M. Lour, a Boulangist deputy. A scene of great uproar ensued and was continued in the Chamber and lobbies for some time, constant scuffles taking place between the Ministerialists and the Boulangists. Several duels are impending.

The influenza. Jan. 20. The mortality returns for the week show an enormous increase in London and the principal towns of Great Britain, mainly due to influenza.

Funeral of Cardinal Manning.—An imposing requiem service for the late Cardinal Manning was celebrated yesterday at Brompton Oratory, in the presence of the representatives of Royalty, Members of the Diplomatic Corps, English and Irish Bishops, and delegates from the Trades Unions of Great Britain. The body was afterwards interred in Kensal Green, large crowds assembling along the route to the cemetery despite the prevalence of a dense fog.

The Pope indisposed. It is again reported from Rome that the Pope is indisposed and that the doctors are in constant attendance on His Holiness.

CHURCH NOTICE.

HOURS OF DIVINE SERVICE.

TO MORROW

AT THE CATHEDRAL.

Mass	5. 30. A. M.
Benediction	5. P. M.

AT OUR LADY OF MIRACLES

To-Morrow.

Mass.....	7. 00 A. M.
	9. 00 A. M.
Novena and Benediction }	8. 00 P. M.

ON TUESDAY

PURIFICATION OR CANDLEMAS DAY.

Devotion.

AT OUR LADY OF MIRACLES.	
Mass	7. 00 A. M.
"	9. 00 A. M.
Procession and Benediction }	5. 00 P. M.

Friday: First of the Month.

APOSTLESHP OF PRAYER.

GENERAL INTENTION FOR FEBRUARY:—Reverence for those who represent God's authority.

Local & C.

Weather.—The heat is intense during the day, and at night the dew is falling heavily. Fever prevails to a great extent in the town and several deaths take place every day. Small-pox has also made its appearance in some parts of the peninsula.

Paddy-crops.—Reaping has commenced in some parts of the peninsula as well as in the islands.

Death of the Cardinal Prefect of the Propaganda.—We deeply regret to hear of the death of Cardinal Simeoni, the Prefect of the Propaganda which vast institution he governed with great talent and success for the long period of fourteen years. The missions of Ceylon lose in him a great Friend and a Protector. As a token of affection towards the eminent dignitary and in recognition for the many favours bestowed by him upon the Diocese of Jaffna, His Lordship the Bishop orders a solemn Requiem Mass to be celebrated on the 3rd Proximo, in the Cathedral, and a low Mass to be said by all the Missionaries of the Diocese.

Departure of Father Farbos to the Northern Diocese. Much regret is felt by the congregation at the contemplated departure of Father Farbos to the Northern Diocese. Father Farbos is a very popular Missionary who has won the esteem and regard of all. I learn that His Lordship the Bishop of Jaffna has appointed Father Farbos to the important Mission of Kurunegala where we wish him every success. Father Farbos will preach his farewell sermon next Sunday morning. On Monday evening addresses will be read to him and His Reverence will be presented with a chalice, vestments and a purse by the congregation of Grandpass. Father Farbos will leave his mission on Tuesday for Kurunegala much regretted by the congregation and attended by the good wishes and prayers of his faithful children. 20th Jan. 1892.—Catholic Messenger

Public Instruction Department. The vacant place of the late Mr. de Alwis has been filled up by Mr. Arthur

VanCuylenberg, Assistant Inspector of Schools of the Northern Province, Mr. R. H. Leembruggen of the Secretariat succeeding Mr. VanCuylenberg.—Cor. Times.

Captain Donnan's visit to the Pearl Banks. The schooner "Sultan Iskander" is expected to arrive in Colombo on the 25th or 26th of January, and will sail on the 2nd of February with Captain Donnan, who is going to inspect the Pearl Banks at Marichikadde.

MANNAR.

21st January 1892. To the Editor of the J. C. Guardian

Dear Sir, The feast of St. Sebastian—Yesterday, the 20th Inst. was the day of the feast of St. Sebastian, when the Mannar Catholics publicly displayed the love they bear towards the Holy Martyr. The nine Novenas, preparatory to the feast were well conducted and nothing occurred to mar their solemnity. Every day, the Rosary was said and the Benediction of the Holy Eucharist was given after sermons preached by the Rev. Fathers Massiet and Sandrasagra. The ninth Novena being the last, Verses were sung by the Very Rev. Fr. Massiet assisted by the Rev. Fathers Baron and Batyron. After the benediction was given, the beautiful and lovely-looking image of St. Sebastian was placed in a neatly decorated car and carried round the Church in an orderly procession. Now commenced the pealing of bells, the booming of canons, and the cracking of fireworks, while prayer and holy songs, imploring penitently the help of the Divine Friend of God, passed along the processional path. On the 20th morning, Mass was said by the Very Rev. Fr. Massiet, assisted by two priests and a large number of Catholics from Mannar and other places. Many partook of the "Holy of Holies". This brought the festivity to a close.

Preparations are going on now in St. Mary's for the feast of the Purification. A circus performance.—A Circus performance was given here last night by some young men of Karigor and was very grand. Many witnessed the play.

Cholera. This fell epidemic has again made its appearance in Pesalai in a fearful manner—15 deaths have been reported from there.—Cor.

The Colonial Secretaryship of the Straits.—It is rumoured that Mr. Dawson, the Government Agent of Colombo, has applied for the place of the late Sir John Dickson, as has also Mr. Swettenham. I do not know how far these rumours are true, but I give them for what they are worth.—Cor.—Times.

The Northern Circuit of the Supreme Court will be taken up by Mr. Justice Clarence, who is expected to leave this for the North in the beginning of February accompanied by Mr. Greneir as Registrar. As the Trincomalee cases are postponed to next session Mr. Clarence will return overland.

Arrival of the Lady Doctor.—The long expected Lady Doctor, Mrs. Van Ingen, arrived by the S. S. "City of Bombay" on Tuesday last from Calcutta. She is to be the Lady Superintendent of the female medical scheme in Ceylon, launched by Lady Havelock.

The Northern Arm. Boatswain writes:—"The original plan was that the arm should be from Matwall Point from shore of rubble blocks, this was not only feasible and cheap but suitable in a sanitary point of view. If we understand that the original plan has been abandoned and the new plan, viz., a wall of beton blocks half a mile from shore must of necessity cost 3 or 4 times more than the original cost. To our mind an arm from shore of rubble blocks would meet our wants, and if an opening is found necessary on sanitary and sitting grounds it can be eventually effected at a small cost by removing the necessary portion of rubble from the shore end. The Island is not so flourishing as to spend again half as much of the original outlay. Mr. Kyle (Junior) who has been here for the last 5 years, must be in a position to give expression to some practical opinion from his personal observations of the tidal currents, sitting

கையொப்பவிகிதம்	ரூ. ௪
மும் ௧-க்கு முற்பணம்	4-00
சு-மாசத்துக்கு முற்பணம்	2-00
மும்-ம். ௧-க்கு பிற்பணம்	6-00
சு-மாசத்துக்கு பிற்பணம்	3-00
தபால்விலை	இலங்கைக்கு 1-00
	இந்தியாவுக்கு 1-00
விளம்பர விகிதம்	
12 வரிக்குள் வரி-௧-க்கு	16
12-க்கு மேற்படல் வரி ௧-க்கு	10
௧௪௯ கொலத்துக்கு (28 வரி.)	300
அரைக்கொலத்துக்கு	5-00
முக்காற் கொலத்துக்கு	7-00
ஒருகலத்துக்கு	9-00

and monsoonish influences on the harbour: we must endeavour to have as much local opinion as possible as to guide the legislatures to arrive at a conclusion before they commit themselves to a work which will cost the colony about 3 to 4 million rupees and take 4 to 5 years in its completion. We hope Sir Arthur Havelock will either stick to the original plan or abandon the scheme for the present, when more urgent works are needed.—Independent.

MISCELLANEOUS

French Duties on English Goods. It is announced that the French minimum tariff will be applied to Great Britain from and after the 1st of February next.—Times

Cardinal Mermillod's health has considerably improved since his arrival in Rome. He takes a two hour's carriage drive every day.

Mgr. Gouthes Souldard. The Catholic electoral committee of the department of Finisterre has invited Mgr. Gouthes Souldard, the Archbishop of Aix, to come forward as a candidate for the seat in the French Chamber of Deputies, vacant by the death of Mgr. Freppel.

The American Catholic papers state that it has lately been ascertained that ex-President Johnson was received into the Church on his death-bed.

THE EVIL OF MIXED MARRIAGES.

By THE REV. C. W. WOOD. It is much to be feared that the Church's teaching upon the dignity and sanctity of Christian marriage does not largely obtain amongst the members of the Catholic community at the present day; otherwise it would be difficult to explain the widespread phenomenon of mixed marriages which, like a network, covers the land.

A mixed marriage, as is well known, is the union of a Catholic and a non-Catholic presumed to be baptized. It requires but little to understand that these "mixed marriages" are utterly subversive of the Church's beautiful and sublime ideal of Christian marriage. The bare enumeration of the principal grave objections to mixed marriages is sufficient to exhibit these unions in all their deformity.

We may premise these objections by stating that mixed marriages have ever been prohibited by divine law. The church from the beginning of the Christian era has in her continuous legislation proscribed them. The Church does not hesitate to brand mixed marriages as "unlawful, pernicious, and disgraceful." They are utterly condemned and forbidden. With difficulty and with grief are dispensations occasionally granted, and then only on certain conditions the marriage may not take place in the church, but the union must be made in the sacristy. The priest may not wear his ecclesiastical robes. He may not bless the ring. No nuptial Mass may be celebrated, nor may the nuptial benediction be imparted. Let us now review some of the reasons which have influenced the Church to persevere in her unflinching condemnation.

1. A mixed marriage is wholly opposed to the Christian ideal of marriage, viz., the union of Christ with His Church; for the union of faith and grace is wanting.
2. It is a participation in a solemn, religious sacramental rite by one who does not believe nor revere.
3. It is a union which may possibly not be sacramental, and therefore the marriage may be invalid.
4. Invalidity may also arise owing to the faulty mind and intention of the non-Catholic on the question of divorce. If there be mental reservation as to future possible divorce, there will not be a valid marriage.
5. A mixed marriage renders unity of hearts impossible. It creates a gulf between the parties as to all that is religious and sacred, in matters which concern their own salvation, and the religious welfare of their children.
6. It is a union in which the Catholic is voluntarily and deliberately exposed to the danger of enfeeblement or perversion of faith.
7. The offspring of a mixed marriage are born into a divided house, are often deprived in spite of previous assurances to the contrary, of Catholic baptism and of a Catholic education and training.
8. Mixed marriages, in a word, are often union of unhappiness and misery, and supply one of the greatest contributions to the terrible leakage of the Church in this our day.—(Conferenee paper, 1891.—Catholic Truth Society)

*This is the rule of the Church and it is faithfully observed in England. In Ceylon the privilege has been granted, ad duritiam cordis, to solemnize mixed marriages in the church and ven bless the ring.—Ed. C. C. M.

சரிவரத் தெரியவில்லை. சமூகியலிற்ந்தா ரென்றே விளங்குகின்றது. இவருடைய மரணத்தையிட்டு இலங்கை மக்கியார் தோகிபுதிக்கு எழுதும்போது இவருடைய மரணத்தினாலே இராணியார் மிகுந்த துரமையும் மேன்மையுமுடைய ஒரு உத்தியோகஸ்தரை யிழந்தாரென்றும், இலங்கையிலே அவர் நெடுகாலம் வேலைபா டித்து அதிக விசேஷங்காட்டினாரென்றும் விசேஷமாக வடநோக்கானத்திலே அவர் செய்தவகையெல்லாம் அவரைப்பெற்றும் கிண்பூட்டிக்கொண்டிருக்கும்மென்று சொல்லியிருக்கிறார்.

Mr. A. Vancuylenberg.—மெஸ்.வன் கயில்ன்பேர்க்.—மேல்மாராண வித்தியா தரிசியாயிருந்த மெஸ்.அல்வஸ் இறந்துவிட்டமையால் அவருடைய இடத்துக்குவ டமாகாண வித்தியாசரிசியான மெஸ். வன்கயில்ன்பேர்க் நியமிக்கப்பட்டார். இவருடைய இடத்துக்கு கொலோனியல்சு க்கித்தாருடைய கத்தோரிலே முதலாவ் கிளர்க்காகவருக்கும்மெஸ். ஆர். எச். லெ ம்பெரன் நியமிக்கப்பட்டனார்.

The North Road.—வடமாகாண மத் தியபாதை.—பெருமையு யிடவிடாது சொரித்தகொண்டிருந்தமையால் வெள்ள ம்மேலிட்டு நடுத்தெருப்பாதை பாலவிடங் களிலே அள்ளப்பட்டது. அதனாலே இந்நாட்களிலே தபால்வண்டிவர அதிகசன க்கமாகின்றது.

Trincomalie.—திரிகோணமலை.—பே திரோய் தன்னிதது. ஆனால் கலாதிக்க த ணியல்லியல், வேள்விக்கு உதவியெய்து பிரக்கிராசியார் கத்தப்பாவுக்குக் கல்லுவிட் டெறிந்தார்கள். பொலிசப்பட்டானம் அகி கம் வைக்கவேண்டியவர்த்து. டட்டாருட் டிக்குணல் காட்டுவெதிலே காண்புமிக்க காரர் நடவடிக்கைகொண்டார்.

Death of Pedro De Silva.—மெஸ்.பெ துது உ. சில்வாவின் மரணம்.—முற்படி லே பேர்போந்த குத்தகைகாரனாயிருந்த மெஸ். பெதுது உ. சில்வா என்பவர் அந்-ம் வயசிலே காலஞ்சென்றார். அவருடைய பின்னாளும், பேரப்பின்னாளும், பிட்டப்பின்னாளும் கா ழுக்குறைய கசுபேர் குழகின்று புலம்பக் காலஞ் சென்றனார். ஆல்போல் தலைமுத்து அறுகுப்பா லேருந்த பூங்கல்லிப்போல்குத் தி முசியாமல் யாழ்ப்பாணப்பிரீ என்ற நம் லாரான ஆர்வாதவாழ்த்துச் சரிவர இக் குடும்பத்திலேதான் பஸ்த்துபோலும்.

Mr. John Rudd.—மெஸ். நடத்தரை.—திரிகோணமலையிலே சனங்கள் கலக்குந் துவதால் அவர்களையடக்கி அமைதிசெய் யும்படி நடத்தரை சிலபொலிசமாருடன் அவ்விடத்துக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றார். அவர் யாழ்ப்பாணமிருந்திருப்பா ரானால் சிலங்கோயிற் பெருக்களவுநடத் திருக்கமாட்டா. அப்படி நடத்திரந்தாலும் இதுவாறையிலே வெளியாமலிருக்கவ ழுமாட்டாது. இவ்வாறு எல்லாருக்கு சொ ல்விக்கொள்ளுகிறார்கள். யாழ்ப்பாணத்தா ரின் உயிர்நிலையத்தை நடத்தாரையிற்ந்த வாறு பிறர் அதில் கூடாது. இதுவே கு ட்சம்.

The Ceylon News.—இலங்கைச்சங் கதி—பெரிய களாவிக்குளம் விளிம்புத் தட்டித் தண்ணீர் பாய்கின்றது.

—வட மேல் மாகாணத்திலே மழை வெள்ளத்திலுழிந்த மதவுகள் தெருக்களைத் தேசாதிபதி சுற்றிப் பார்த்தனர்.

—கொழும்பு நகர சபையாராஜே கது கூட்-ம் இலுத்துக்கு மதிக்கப்பட்ட வருமானம் உடக கூகக இருந்தது.

—அதாரசபுரத்திலிருந்த பென்ஸெ மெரிய புத்த கற்பிலை யொன்று கொளும் பு தாதனாகலுக்குக் கொண்டுபோகப்பெடுகின்றது. அது மாத்திரம் வரையிலே போ ய்விட்டது. அப்பால் புனைவண்டியிலே நிறிக் கொளும்புக்குக் கொண்டு போவார் கள். புத்தகிலை கொண்டுபோவதாலே அது போருந் தேசமெல்லாம் பெருமழை பெய்கின்றதென்று புத்தர் சொல்லுகின்றார்கள்.

—வருகிற ஆனியீஸ் வரையிலே டயஸ் நீதியரசர் வேலையா லிழைப்பாரவாரிடத் துக்கு நீதிதிலோறியியமிக்கப்படுவாராம்.

—சிக்காகோவிலே நடக்க விரும்பும் தாதன கொளும்புக்கெடு மெஸ். கிறிஸ்திவன் இலங்கைப் பிரதிநிதியாக நியமிக்கப் பட்டனர்.

—இரத்தின புரியிலே மிகுந்தவெள்ளத்தினாலே தெருக்கள் சேறுபுருக்கின்றன.

—மட்டுக்கழப்பிலே வயல்வெளிகளெ ல்லாம் ஏகப்பெருவெளியான வெள்ளக் காலாயிருக்கின்றது.

—துவாடுலியிலே காலமல்லாக் காலத் திலே இடைவிடாது பல நாட்களாக மழை பெய்தது.

—பெருமையாலே இலங்கையின் பல விடங்களிலே பாலங்களிழந்தன. ரோட் டுகள் அள்ளப்பட்டன. மலைமேகையி டுந்து விழுந்தன. இவ்வாறு பெருமழை யாலே பெரிய சேதங்கள் வந்தன.

—மாத்தளையிலே பத்தாட்களாக இடைவிடாது இரவு பகலும் சோளவாரியாக மழை பெய்தது.

இலங்காபுதினம்.

FORM OUR OWN CORRESPONDENT

Supreme Court Interpreter.—சுப்பிரீம்கோட்டுத் துவிபாவினர்—சிலகாலமாய் அட்டிழங்குத் துவிபாசாயிருந்த மெஸ். எஸ். முத்துக்கிணைவென்பார் சுப்பிரித் கோட்டுத் துவிபாவினராய் நியமிக்கப்பட்டார். இவர் கொலோனியல் சர்க்கித்தார்த்துக்குத் துவிபாசாயிருந்து காலஞ்சென்ற எம். ஏ. ஆர். முத் துக்கிணைவின் புத்திரர்.

Land slip.—மேழமத்தியிலுல்—கந்தது கரைத்தோட்டத்தில் சிலநாள்களுமுன்பெ ய்தமழையினாலும் மழைத் காற்றினாலும் பென்னம்பெரிய மேழமத்தி விழுந்தது. சென்றுபோன பதிலுக்கிதி ஆறெக்கர் நிலமெய்டு மறைந்தபொயிற்று. சுருங் வரையிலே நூற்றிருபது எக்கர்வரையிலே தோட்டையிலெய்டுது. அதனாலுக்குத் திச்சிக்குஅனேகம் நடவடிக்கைகொண்டனர்.

எபெட்டில் நிலத்தைச்சேர்ந்த மலைமொது வாக அசைந்துகொண்டு போவது அதி ன் மேலிருக்கும் காட்டுமரங்களும் மலைகளும் செல்வதும், உள்ளிருந்து தூரத்திலி டுபோவல் புறப்படும் சத்தமும் மிக துத் தனகாட்சியாயிருந்தன.

மலைமேல் கட்டப்பட்டிருந்த வங்கிளா க்களும் கொஞ்சம் தாழ்ந்துபோயின.

Planter's Deputation.—தோட்டத்து ரைமாரின் தானுபத்தியம்—சென்றுபோன கசு-ந்வு முன்புணையி தோழங்குகின் படி தோட்டத்துரைமாரின் தானுபத்திய ம் தேசாதிபதியவர்களைச் சந்தித்து தேயிலைவருமானம் வரவர அதிகப்பட்டு வருவதினால் ஏற்றுமதி வரியைக்குறைக்கவே ணுமென்று கேட்டகேள்விக்குத் தேசாதி பதியவர்கள் தாமதம் தக்க ஆராய்வுகள் செய்வோமெனச் சொல்லிக்கொண்டனர். அதனால் தோட்டத்துரைமார் சந்தோ ழுடையவர்களாய் இருக்கிறார்கள்.

Mr MacBride.—மெஸ்.மெக்பிரயிட்—பிரசித்தவேலைத்தலைவராகிய மெஸ். மெக் பிரயிட் டென்பவர் இத்தமசுத்துக்குள் இலங்கைவந்து சேருவார். அவரிடத்தைப் பராமரித்தவரும் மெஸ். ஓம்ஸ்பியென் பவர் வந்த உடனுத்தரவின் பேரில் தாம் இங்கிலாந்துசெல்வாராம்.

Lady doctor.—பெண்வைத்தியர்—இலங்கையிலே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பெண்வைத் திய வித்தியாசாலையா நடப்பிப்பதற்கு தோர் பெண்வைத்திய பான்மத்தியம்தே வையென வெவ்வேள் தேசாதிபதியவர்க ளின் பாரியார் இத்தியாவில் சிலகாலம் ம காராசாக்களின் தலைமையாயிருந்த லோட் டப்பரின் நாயகியாரால் ஸ்தாபிக்கப் பட்ட பெண்வைத்திய சங்கத்தாரிடம் கே ட்ட கேள்விக்கு இசைந்து மிஸ்ராஸ் இங் கன் என்பவரையனுப்பச் சித்தமாய் அவ் வைத்தியரும் கசு-ந்வு கொளும்புலுந் து சேர்ந்தனர்.

அவ்வினது சம்பழம் வருடமொன்றுக் கு ரூ. ௨00.

Legislative Council.—சட்டநிருபணச பை—இச்சபையின் பிரதான கூட்டம் இம்மாதம் ௨0-ந்வு கூடியது. அச்சபையிலு ப் தேசாதிபதி யவர்கள் தக்கமுத்தோ டிருகிய சிந்தையுடனும் சொன்னதாவ து நாளிருக்குமுத்தியோகத்தின் கடைமையிலும் செய்வெண்டையுதவசெய்வாரம் பித்தாலும் எம்மனவினுண்டான துக்கம் த யாரம் கவலை யத்தைச்செய்வதற்குத் தையாயிருப்பதினால் என்செய்யவாய் சரி வரச்செய்வதற்குக் கூடாததாயிருக்கின்ற து. ஏனெனில் சென்றுபோன கசு-ந்வு இளவரசராகிய பிரின்ஸ் ஓவ்வெல்ஸ் உடையபுத்திரனுமிராணிநாகியாரின்பென த்திரனுமாகிய அல்பெர்ட்டர்ச் இவ்வுல கைவிட்டு நீங்கியுள்ளனும் துக்கமெய்தியை தந்திவழியாய்அறிந்தோம்- அதனால் ராசகுமரத்தாரைக்கு அருத்துயரத்தைக் கொடுத்தது மாத்திரமல்ல இராணியாகி யாரின் இராச்சியங்களுக்குக் கடங்கிய விடங்களில் வசிக்கும் குடிபதியின் அனைவருக் கத்தாரும் மனுதாபமாய் பிரதாபப்படுகிற ர்தளென்பதை இராணியாகியாருக்கு இரா சமாலிதீர் மூலமாயறிவிக்க வேண்டுமெ ன்று தெரினார்.

சுப். இராஜாநாதர் அனுதாபமென்னுந் சொல்வழிகையான சொல்லாயிருந்தாலு மில்விடத்தில் நாமவ்விதமே பாலியாமலு ன்ணமையாய் பாலிப்பதெனதுள்ளசருத்தெ னவும் இறந்த அரசாணியிலிவங்கைக்கு ஏற த்குறைய பத்துவருடத்துக்குமுன் வந்த போது அவருடைய குழைபட்சணங்களை யறிந்திருக்கிறமென்றும் அவரை யொ

ருகாலம் மேலான ஆசனத்தில் காணவிரு ந்தோமென்றும் அவரை இருபத்தெட்டு வயசில் தேவன் தன்னனைடைக்கு அழை த்துக்கொண்டாரெனவும் நாம் சொல்வ தைவிட.

இராணிக்ரும் மவவின் புத்திரனுக்கு ம் பாரிக்கும் இளவரசருக்கு நியமிக்கப் ப ண்ணப்பட்டமைப்பெண் மணவாளிக்கு ம் மற்றும் இராச குமரத்தாரைக்கு மில் வித் கிரிப்பந்த வியாசுலமுண்டெய்ட்டினு ல் நாமுத்துக் மடைக்கிறே மென்பதை யறிவிக்கும்படி உபதேசாதிபதியவர்க ள்கேட்டுகெள்விக்கு தாமுத்துனைச் சொல் டுகிறேமென்றார்.

சுப். பட்டாளத்தலைவர் தாம் இராணி யின் பட்டாளத்துக்குத் தலைவராய் ப ட்டாளத்தாரைத் துக்கமடைக்கின்றேமெ னவும் இறந்துபோன இளவரசர் சிலகா லம் பட்டாளத்தில் சேர்ந்து பட்டாளப் ப டுக்கங்களைக் கற்றுப் பட்டாளத்தின் வி சாரணைக்காராய் இருக்கும்போது காட் டிய நற்குணத்தை நாம் வியத்தபேச சக் தியிலையென்றும் உபதேசாதிபதியுடன் சங்கத்தாரும் தாமும் பரிபுரணமாய் யொ ரெனதுடன் அனுதாபத்தை இராணியா யகியாருக்குத் தெரியப்பண்ணும்படி கே ட்டு நீந்திறேமெனவும் மப்படி யறிவிப்பது மத்திறுமலம் யறிவிப்பதே சரியெனவும் பேசினார். அவ்விதமேயறிவிக்கப்பட்டது.

சுடிதம்

திரிகோணமலை

“முற்காலத் திறுவேற் புதல்வர் மோ சேக்குமாரோனுக்கும்விரோதமாய் முறு முறுத்ததினியிட்டுப் பதேவகோபக்கிணை ண்ணக்கணியித் வந்ததையறிந்த மோசே ணாரோணிகோக்கித் துபகலசத்தை எ டுத்துப் பஸித்திறுக்குகிற வக்கினியை யதிலிட்டதின்மேல் துபவர்க்கம் போட்டுச் சிக்கியமாய்ச் சவையினிடத் திற்போ யவர்களுக்குக்காகப் பாவகினைத் திசெய். இதோ கத்தருடைய சநி தியிலிருந்து கடுங்கோபம் புறப்பட்டது. வதைத் தோடந்திறுக்குமென்றார். ஆரோ வல்வித் மவர் சொற்படி யதையெய்தி டுத்தக்கொண்டு சைகடுவிலேயாடிச் செத்தவர்களுக்கு முயிரோடிருந்தவர்க ளுக்குக் மிளையெரிந்து சணங்களுக்குக் கப் பாவகினைத்தி செய்தார். உடனே வாணைறித்தப்பட்டதென்று” வேதா க்மத்திற் றியிருக்கிறபடி யிருந்து கத் தோலிக்குக் கிறிதை விசுவாசிக ளுனை வோரு மேகோபித்துத் தக்கண் வண க்த்துக்குரிய சவாமிமாருடன்கூடி ஒருமனதா யில்வூரில் விஷபேதி யாரம்பி த்து முன்னுதினத்துக்குப்பின் அதாவது கார்த்திகை மீர் கசு-ந்வு தோடந்தி மார் கதிரி மீர் அந்வுவரைக்குமிடைக்கிடை லென்பருடன் விஷபேதிகாலத்துக்கி னைவர்களுக்குப் பூண்சகாயராய்க்கி னுதவிபுரியும் அர்ச். சென்டியாரினைரு விழா வினாது கொண்டாடி யொ வ்வோ ரிரவு மீற்றில் விசுவாசிக னெல்லோருக்குச் சர்வசே தயாரானின் முனிவா லிவ்விடத்தில் மும்முரமாய் ப ட்டாந்தவரும் விஷபேதியைச் சாந்தி யாக்கும்படி பற்பல பிரார்த்தனைகளைப் பிரார்த்தித்துத் தக்கண் பாவக்கினை வி மோசணமாகித்தித் தக் கண் வக்கியம க்குக்காய் மணக்கின்றுகியமுது மன ஸ்தாபப்பட்டதினாலும் மார்சுதிரி மீர் அந்வு யனது கால திவ்விபூணசக்குப்பி ன் அமலோர்ப்பலியின் திருச்சுருபமும் யேசுசாதரின் திருவிருதயத்தின் சுருப மும் அர்ச். செபெந்தியார் அர்ச்.அந்தோ னியார் திருச்சுருபங்களும் மிக்கவடிவா யலங்காரசிறப்புடனினுழைக்கப்பெற்ற சி த்திரக்கூககளில்வைத்தாடவர்கள் சுமக் துசெல்லக் கத்தோலிக்குக் விசுவாசிக ன் இருமருக்கும் துவரோகையாய் நடந்து செபுசெபித்துக்கொண்டு பட்டணமு ழுதாச் சுற்றியதாறு மன்றுதோடந்தியி ன்றைவரைக்கும் கிறிஸ்தவர்களுள் பே ர்திரோ யதிகாரத்தியாயிற்று. இதனோ ரெவன் கத்தோலிக்கீசரின் வேண்டுகோ ள்களைக் கிருபையாய் கேட்டருதினா ரென் றினிது விளங்குகின்றது. இனிங் காலத்துக்குட்குமூராகிசெய்யுகென்றது கொல்லலாம். இதைக்கண் மனஞ்சு கிக்கலாற்றுகிறோவர் மார்சுதிரி மீர் கெட் யச்சிட்டு வெளியேறிய (Examiner) என்னும் இங்கிலிஷ் பத்திரிகையி லத்தி கதிரி லிங்குளன் கத்தோலிக்கீர் ழுன்று கதிரி லிங்குளன் கத்தோலிக்கீர் கொ ள்வார்களாக தென்து கிருவிழாக் கொ ள்வார்களாக தென்து மெட்டாந்திதி சுருபக்களையெடுத்துச் சுற்றப்பிரகாரஞ் செய்தாரகளென்று மிவைகளைச் செய் தாறுமென கத்தோலிக்கருட்டா ன திகஞ்சனத் தேத்தாரகளென்றும் மே ல்த் த்ளினெனக் மித்தியாமணவைவரைத் தம்முக்குற்றைய யுலகுக்குக் காட்டத் தலைப்பட்டனர்....கடித! துஞ் சமயத்தவர்களாகிய கத்தர், சுப்பர், கன கர், விசுவாசிகளானு கைந்தாறு பத்திப்

பெருந்தெருவார் தம்போலிய பேதைச் சைவரை வருத்திப் பெருந்தொகைப் பணத்திரட்டக் குருக்களை யாசா னுய்க்கொண்டு கடவுளின் முனிவா லி வ்விடத்தில்கோரமையெழுத்துவந்தபே திரோணைச் சாந்தியாக்கவல்லவர்களெ ன்று சைவரார் பண்டுதொட்டுப் பூசின துவருக் காளி, துர்க்கை, காதத்தவராய ன், பரிசுவலையிரவன், வதனன் முதலிய தேவதைக் கணங்களை யழைத்துக்கண் னிக்காணுட்டியும் கும்பஸ்தாபனஞ்செ ய்தும் அக்கும்பத்தைத்தெருந்தெருவா ய்க் கொண்டுசுற்றியும் வெகுபணயிறை த்தாரகோழிகளை வெட்டி யவைகளி னுதிருத்தையுண்ணக்கொடுத்துப் பெரு வேள்விவிட்டு மத்தேவகணங்க ளுற்றிப் பட்டிறுக்கும் பேதிறோணை வாரிக் கொண்டு போவதற்காகவழிவெட்டிக் கடலிலோர் தெப்பத்திற் கட்டியிருக்கி விட்டதாமான விம்மியிலேச்சத் தன்மை களைக் கத்தோலிக்குஞ் செய்தாரகளை ன்று கிணத்திற் போலும். சபாசு, கேட் டி! கெட்டி! கத்தோலிக்கீரோ இம்மே யிற் சண்மங்காராயோழிக் மெய்மேத சாட்சினாய்த் தாம் வழிபட்ட மெய்க் கடவுட்காய்ச் சேவனைவிட்டுமறுமையிற் பேரின் பத்தையடைந்தவர்களைகிப செ பனதிரார் அந்தோனியார் முனிவா அர் ச்சியசிக்ஷுவர்களை கிறுத்தி தக்ககையி இவ்வாபத்துவேனிய ழுதவிபுரியுமா மெ ம்பெருமானிடத்து வேண்டுகொள்ளு ம்படி பிரார்த்தித்தபடியாலவர்களதற்கு த்தருந்தசகாயத்தையடைந்தாரகளென் பது மிறந்தவர்கள்தொகை யேறக்கு னைய வைப்பதற்கு மேற்படவில்லை யென்பதற் திரிகோணமலை யெங்குண மறிந்த பிரசித்தகாரியமாயிருக்கீர் பிற் முன் யோசியாகு கத்தோலிக்கருட் டானே யதிகம்பிறந்தாரகளென்று ம வர்களுடைய வழிபாட்டு, ழுவிதாதுஞ் சகாய மடைந்தாரகளில்லையென்றுங் கூறிய துக்கற்று வெகுபரிசுக்கூற்ற யிறிது. இதுநிர்க்கீர்வியப்பெண்ணினி யதும் பெருந்தெருப் பிரபுக்கள் பணஞ் சேர்த்ததும் குருக்களும் தேவதைக் கணங்களை யழைப்பித்தாக்கணிக்கா ட்டிய தம்மும்ப வினையாட்டுச்செய்ததும் வழிவெட்டிக் கடலி லிறக்கியதாமான விவ்விதச்செயல்களார் விதோவையைப் பிழக்கியெடுக்கிறேமென்று பெரும்பிஷ க்குடன் வாய்ப்பறைமுழக்கி கடித்ததற் திறித் தைவர்பெற்ற பேரெனனோ! ழு ட்த்திலேறிக்க் கடலிற் கெத்திவிட்ட பரிசெல்வதைக்கண் மீண்டிருக்குஞ் ழு வரவுதலெனோ! வழியாட்டிவிட்ட வாதி ளானோ! ழுற்றுமுற்றுப்போமென்றுத் தக் கிரியைகையுஞ் சமயக்கோட்பாடு கையுன் விமந்த கத்தோலிக்கார்தனை யினினிளவரைக்கீர் த்திற் (0) மறுபடி கந்தசவாமிசோயிற் பிராமணர்க்கையி பழிசுமத்தவதையோ! ழுக்குதானே சை வசமயிக்கீரே சுடராய்கின்ற புதச் சைவமாட்டிப் புத்திபேதனைகையுட் டும் பெரும் வித்தகெனென்று தம்மவ ரார் கொண்டுள்ளபெரும் யாழ்ப். சை. பரி. பிரசாரகர்களிலொருவராகிய மு. கணசபாபதியை ரிருக்கின்றார். அவ ரிச்செயல்களுக்கு மாறுங். டப பாரா! அவர்மாட்டு மித்தகைத் தவறக ளுண்டா! நீருக்கடிய சைவருஞ் செய் தவெய்விக்கு மாறுபெய்வி செய்வா லவர்களா வியற்றிய “இலகுலகைத்” திற் கூறிய கொலாபாதகத்தின்பட் டித் தன்னைக் கொலாபாதகங்குக்கி க்கொள்வாரே. அவர் தம்மதாதுசரிசிக ளின் குறைகூறுக் கிலக்காரோ ல வாரமாட்டுத் தேனார் வி பிரசாரகரப் பட்டா லாயப்பெண்ணை! இவ்வாபத் தான காலத்திலுள்ள கத்தோலிக்கீர் குருக்களோ லவருத் தம்முத்தவர்க்கு வேண்டி வாத்தம் சீராவதவிபுரிதல் வர்க்குக்கிடையையாயிருக்கவ மதைபா ழித்தித்திச்செயல்களாய்—புரியத் தலைப் பட்டனரென நம்மவரார் நூற்றிக்கூ டு மக்கற்றோவென்றேல் வில்லுண்டிப் பிராமணர் கிருத்தியமாவெதுணைம சந்தே. யூகித்துச்சொல்லும். நம்மத்த தவர்கற்று மெய்யேல் பிராமணர்செய் தவரும. அவ்விதத் தவறுத்கால வரைப் பூசித்துக் கையேத்தல் மட்டமை யன்றோ! அன்றியுஞ் சைவச்சொல்லும் பெருமேயல் குருவை கித்தித்தவென் னும் பஞ்சதோஷத்தின்பாற்பட்டி ரகச த்துக்காளாவர்களெனோ! இன்னது நுந் குரவர்க்குஞ் சமயிக்கும் நடுவினுண் டிட்டிருக்கும் பிணக்குசையுங் சேனை நாடகக்கையு கிவீர்த்தியார்க்குது ழுன் கட டுமையென்றித் கத்தோலிக்கீர்சுனக் களி விளியாருதல் கையிடா தடங்கி யொ.டுக்குக. இன்னம்,

சத்தியவசனம்.

சுடிதர் சுட்டும் இங்கிலிஷ் சுடிதர் தாம் சொல்லியது தவறென்றதை யொத்துக்கொண்டார். சுபாப.

THE

Jaffna Catholic Guardian

JANUARY 30TH

DEATH OF HIS EMINENCE CARDINAL MANNING

We quote the following from the Bombay Catholic Examiner.

"Cardinal Manning is dead." These are the few and simple words in which Reuter yesterday announced the passing away of the great hierarch whose name will remain indissolubly associated with the history of the Catholic Church in England in these latter times. A life of marvellous activity, animated by the highest and purest motives, and fruitful of large and enduring results for the welfare of religion and social progress has been brought to a close; and though the deceased Cardinal had passed the age ordinarily allotted to man the announcement of his death will have come as a painful shock to the Catholic world. As a Prince of the Church, as a valiant champion of Catholic truth, as a great social reformer, Cardinal Manning has been one of the most potent personalities of our day; his name has become familiar as a household word in every land, and deep and universal will be the sorrow that he has been removed from the busy scene where he played so noble and distinguished a part. To the Church in England his loss will be simply irreplaceable. The head of the English Catholic hierarchy, he was the recognised representative of Catholicism in England; he was the leader in every Catholic movement, and had a controlling voice in the counsels of his Catholic fellow-countrymen. To him and to his late brother Cardinal, the illustrious John Henry Newman, it is mainly due that the unjust though deep seated prejudices which for centuries existed in England against the Church have been well-nigh totally removed, and that the English public has gained a more equitable and correct appreciation of Catholic doctrine and Catholic principles. In the See of Westminster a successor will soon occupy the throne of the deeply-lamented Cardinal, but it will be long before the Catholic Church in England can find an ecclesiastic to take his place in the religious, social, and public life of the country.

His Eminence Cardinal Manning was born on the 15th of July 1808, at Totteridge, Herts, and was the son of Mr. William Manning, who was for sometime M. P. for Evesham, for Lymington and for Penryn, and also a Governor of the Bank of England. He received his early education at a private school in Totteridge, and afterwards at Harrow,—he then proceeded to Balliol College, Oxford, where he took his B. A. degree in 1830 and a First Class in Classics. In 1831, he entered the Colonial Office in preparation for a political career, for which he fitted himself by a close study of Constitutional Law and of Political History. But under a growing sense of duty towards Religion he resigned his post in 1832, and returned to Oxford where he was elected a Fellow of Merton College. At Christmas 1832 he took Orders in the Anglican Church, and in 1833 accepted the Rectories of Lavington and Graffham in Sussex. In 1838 he took a leading part in the educational movement by which Diocesan Boards were established all over England, also in opposition to the secularization of Church of England property by the creation of Ecclesiastical Commissioners. So high was the reputation he quickly acquired that in 1840 he was appointed Archdeacon of Chichester, and in 1842 Select Preacher to the University of Oxford. Whilst in this position he came under the influence of the great religious movement which then agitated England. His faith in Anglicanism was shaken, he had strong leanings towards Catholicism, but it was not till the issue of the Gorham judgment, which allowed ministers of the Anglican religion to preach or deny baptismal regeneration, as they pleased,

that the Archdeacon of Chichester saw that membership of the Church of England was no longer possible for him. On Passion Sunday 1851, he was received, together with his dear friend Mr. J. R. Hope-Scott, into the Catholic Church by Father Brownbill, S. J., at the church of the Jesuit Fathers in Farm Street, London. Mr. Frederick Lucas thus referred to the event of his reception into the Church, in the *Tablet*, in April of that year:

Mr. Manning has really attempted to work the Establishment upon Catholic principles in a high and important official position. But even he with all his great position and his important connections, his prudence, his eloquence, his remarkable aptitude for and acquaintance with affairs, his forbearance, his patience and his holiness has at last felt he could do nothing; that the Church of England is Protestant, and Protestant it will remain; that it is not the Church of Augustine and Anselm, but of Cranmer and Burnet; that if men wish to be Catholics they must have recourse to the Chair of Peter, to the Roman Unity. But while we thus congratulate our readers on this important accession of one of the leading minds of the Anglican Establishment, we shall have not done our duty as journalists or as Catholics if we do not say something on the great, the heroic sacrifice this man has made for the sake of Catholic truth. He has given up all that is most dear to that lofty ambition which forms the peculiar temptation of minds of the noblest mould. A position exactly suited to his talents, of widely extended influence, and a splendid future; the favour of men, and the almost certainty (had he preferred it to his conscience) of ultimately carrying out his views as Bishop; the devoted adherence of troops of friends; an abode as fair as any of those we see scattered over England and occupied by her ministers, fortunate in this world's goods; an abode amid calm streams and green woody hills, with that ancient village church, in its present state almost the creation of his genius and cultivated taste; all this, and far more, Mr. Manning has given up with a great heart, generous and liberal to Almighty God. Who has been so liberal of graces to him, counting all as nothing, so he may fight in the Holy Catholic Church now that he has seen her star in the distance. He has not, like others, pointed the way to Bethlehem, and then refused to go thither himself.

When the Archdeacon and Mr. Hope-Scott left the Church of England, Mr. Gladstone, who stayed behind, said he felt as if he had lost his two eyes. The ex-Archdeacon of Chichester never gave to the world a full history of the growth of his religious opinions; he left them to be implied rather than to be stated by tongue or pen. In this connection it is interesting to learn the distinguished converts' convictions as to his new faith and his old. Writing to the Archbishop of Toronto in February 1886, with reference to a forged letter which appeared in the Canadian newspapers, and which purported to be addressed by the Cardinal to Lord Robert Montagu, his Eminence said:

"It gives me the opportunity to say that from the hour I saw the full light of the Catholic faith, no shade of doubt has ever passed over my reason or my conscience. I could as soon believe that a part is equal to the whole as that Protestantism in any shape from Lutheranism to Anglicanism, is the revelation of the day of Pentecost. As to my friends, the priests here and in many lands, they have been my help and consolation; and as to the conversion of others, my last five and thirty years have been spent in receiving them into the Church. I am glad to take this occasion while the forger has made for me to bear once more my thankful witness to the Catholic Church." The new convert was ordained priest in the summer of 1851, and spent some four years in study at the Academia Ecclesiastica, Rome, which was established to finish the training of ecclesiastics who had elsewhere taken their degrees and who were destined for diplomatic and ecclesiastical duties as Nuncios and otherwise. The future English Cardinal went there by the advice of Pius IX. In 1854 he took the degree of Doctor of Divinity; in 1856, he visited the Oblates of St. Charles Borromeo

at Milan, and then proceeded to Rome where a Rule founded on theirs, was drawn up which received the approval and blessing of Pius IX. Returning to England Dr. Manning founded the Congregation of the Oblates of St. Charles at Bayswater in 1857, of which community he remained the Superior till his elevation to the episcopate. He was appointed by Cardinal Wiseman, Provost of Westminster in 1857, and Protontary Apostolic in 1860. On the 15th of February 1865, Cardinal Wiseman died, and on the 8th of June following Dr. Manning was consecrated Archbishop of Westminster. In 1869 and 1870 the Archbishop attended the Vatican Council, took a leading part in its proceedings, and was one of the most influential supporters of the dogma of Infallibility. In March 1875, Pius IX. who had a tender affection for the Archbishop, summoned him to Rome and raised him to the dignity of Cardinal, his Eminence taking his title from the ancient church of St. Gregory on the Coelian Hill.

Two years ago the Cardinal celebrated his episcopal jubilee when he received numerous demonstrations of the love and respect felt for him not merely by his own flock and by the Catholic body in England, but by the Catholics of Ireland and those of America and distant Australia. A sum of three thousand pounds which had been contributed by his friends and admirers was presented to him on the occasion: this sum his Eminence applied towards the liquidation of the debt on the Pro-Cathedral at Kensington. The recent events in the Cardinal's life are well known. In 1885 he served on the Royal Commission on the Housing of the Poor, and in the following year on the Royal Commission on the Education Acts. His intervention at the time of the Dockers' Strike was attended with the happiest results: he was mainly instrumental in effecting an amicable settlement whereby a deplorable quarrel, which might have had disastrous consequences, was happily brought to a close. With the Cardinal's labours in behalf of Temperance, and his efforts, both by voice and pen, for the amelioration of the condition of the poor, everybody is familiar. The working classes had no truer friend or more eloquent and persevering advocate. What were probably the last words of his Eminence on the subjects which were especially dear to him, and in which he took the very deepest interest, are recorded in another column, in the report of an interview granted to an American journalist a short time previous to his fatal illness.

The prayers of Catholics the world over will ascend to the throne of the Most High for the soul of the great Churchman who fought the good fight through a long and honoured life, and who has now gone to receive the reward of the good and faithful servant. R.I.P.

POLITICAL SUMMARY.

On the death of Mgr. Freppel. In a letter written to the Comte d'Haussonville, on the death of Mgr. Freppel, the Comte de Paris says that the paramount religious interests of France will not find any guarantee under the Republic, and that the reconciliation between the Church and that form of Government will never be sincere.

Ambassadorial Moves. It is officially stated that, Sir Robert Morier's health having improved, he will remain as British Ambassador at St. Petersburg, Lord Vivian being appointed Ambassador at Rome.

Chili. Senor Montt was publicly proclaimed President at Santiago on December 26. The streets were lined with people to salute the new President on the route half-a-mile in length, which he had to traverse. Only 1,000 troops were on duty to keep a passage open for the procession. The behaviour of the masses was exemplary, and they waited patiently for hours under a broiling sun. In the great Hall of Congress, writes the *Times'* correspondent, were crowded all the first men of Chili. Here the President took the oath and received the tricoloured sash, the emblem of supreme command, he then proceeded to the Cathedral, where he was received by the Archbishop and the Roman Catholic hierarchy, and the *Te Deum* was sung. All the Ministers, except Mr. Egan, attended the ceremonial.

Suicide of the Grnd Duke Sergius. An Australian paper contains the following telegram, dated January 5th:—

"The Grand Duke Sergius, younger brother of the Czar, and for a short time Governor of Moscow, whose contem-

plated banishment by the Czar was recently reported, has met with a tragic death. It would seem that he has been in hiding since the alleged intention of the Czar concerning him became known. Driven by want he disguised himself and tried to purchase bread at some of the shops in Moscow. Three policemen hustled and finally arrested him. He committed suicide on the discovery of his rank. The Grand Duke, who was thirty-five years old, was married in 1884 to Princess Elizabeth of Hesse-Darmstadt."

It will be remembered that the deceased nobleman was in Ceylon at this time last year, and that he left for India at the same time that the Czarewitch sailed for the East. *Independent.*

Embassies at St. Petersburg and Rome. The Queen has approved the appointment of his Excellency the Right Hon. Sir Robert Morier, G. C. B., G. C. M. G., as her Majesty's Ambassador at Rome; and the appointment of Lord Vivian, G. C. M. G., G. C. B., as her Majesty's Ambassador at St. Petersburg. *Tablet.*

AROUND THE WORLD.

Death of the General of the Jesuits.—A telegram, we regret to observe, announces the death of the Very Rev. Father Antony Anderledy, the General of the Society of Jesus. Father Anderledy was a native of Switzerland, and was for some time a priest in the United States. He was then appointed Assistant to the late General of the Jesuits, Father Peter John Beckx, and on Father Beckx's death, Father Anderledy succeeded him as General. —R. I. P.

Death of Cardinal Paya.—On December 22, Cardinal Paya y Rico, Archbishop of Toledo and Primate of Spain, received the last Sacraments; having rallied somewhat on the following day, he eventually passed away on the evening of Christmas Eve, at the advanced age of 80.

A Catholic Hierarchy in Egypt. Reports appear in several of the daily papers, both home and continental, to the effect that negotiations are going on between the Holy See and the British Government with regard to the establishment of a Catholic Hierarchy in Egypt. Our Roman correspondent says there appears to be some ground for these reports.

The daughters of the Marquis San Carlos. Two Spanish young ladies, the daughters of the Marquis San Carlos, who died suddenly some months ago, were so greatly impressed by their father's death as to renounce the brilliant life they were leading in society and to enter the Order of the Sacred Heart. For humility's sake, the Sisters selected to take the veil in a country convent at Conflans, and in the presence only of a small number of intimate friends, one of whom was the ex-Queen. The ceremony took place on Sunday.

Why the Religious Orders are Disliked. Several correspondents write to ask us why the Jesuits and other Religious Orders meet with such inveterate hostility in countries which are Catholic or nominally so. There are three main reasons as clear as the noonday sun. First, the members of the Religious Orders are often the protagonists in the Church's warfare against the world; and being in "the gap of danger" they are the first to be assailed. Secondly, religious communities are admirable agencies or the distribution of charity, and funds are from time to time placed at their disposal for this purpose by pious and humane persons. Hence arises the cupidity of the modern infidel, whose disposition is pretty much the same as that of the lion in the fable, or Henry VIII. and his courtiers. Thirdly, the Religious Orders profess poverty, chastity, and obedience and your hater of religion can tolerate anything but these virtues.

An Emperor's Christmas gift to a Catholic Church. The Catholics of Berlin are sadly in want of more churches, and of larger ones where churches already exist, on account of the rapid and enormous increase of the population of the capital. The congregation of St. Sebastian, finding their present accommodation utterly inadequate, are collecting money for a new church, and they made a direct appeal to the Emperor for the fund. On Christmas Day, the good pastor of the church was enabled after the sermon to inform his people that he had received an answer to that appeal (dated the previous day), in which the Emperor granted a contribution of 60,000 marks (£3,000) to the petitioner, and he asked for the special prayers of the congregation for the noble donor and his family. The Emperor is winning more and more the golden opinions of his Catholic subjects.

Denominational schools in Prussia. The new School Bill in Prussia is a rock of offence to the so-called Liberal journals of the country. The secret, it is needless to say, is that the measure favours the denominational system. They cry out bitterly against it, and describe it as reactionary. In one sense it does certainly go backward; in the school commissions of the communes it allows the denominations the influence recognised by the Constitution and they will be wholly free to select the teachers charged with the duty of religious instruction. In other words, it is provided that the law of 1862, suspended during the Kulturkampf, be again put in operation. Bismarck is reported to be gnashing his teeth, and this is scarcely surprising, seeing that on every point his policy is being reversed. *Cath. Times.*

Printed and published for the Proprietor by C. Andrew at St. Joseph's Catholic Press Catholic Mission Premises, Jaffna.